

## ΙΩΑΝΝΗΣ Ν. ΘΕΩΔΩΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ † 20.2.1981

Στις 20 Φεβρουαρίου 1981 άπέθανε ξαφνικά ό δημότιμος καθηγητής της Φιλοσοφίας και άκαδημαϊκός Ιωάννης Ν. Θεοδωρακόπουλος. Στις 28 Φεβρουαρίου θά γινόταν 81 έτῶν. Άπλή άναφορά τῶν κυριότερων σταθμῶν τῆς ἐπιβλητικῆς πορείας του μπορεῖ νὰ σκιαγραφήσει ἀδρὰ καὶ ἀντικειμενικὰ τὸ μέγεθος τῆς ἀξίας καὶ τῆς προσφορᾶς τοῦ Ι. Ν. Θεοδωρακόπουλου.

Διδάκτωρ τῆς Φιλοσοφίας ἔγινε τὸ 1925 στὴν Χαϊδελβέργη (δάσκαλοί του οἱ Heinrich Rickert, Karl Jaspers, Alfred Weber, Ernst Hofmann κ.ἄ.). Συνεκδότης καὶ Διευθυντὴς ἀπὸ τὸ 1929 τοῦ “Ἀρχείου Φιλοσοφίας καὶ Θεωρίας τῶν Ἐπιστημῶν” (τόμοι Α' - ΙΑ' /1929 - 1940). Υφηγητής τῆς Φιλοσοφίας στὸ Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης τὸ 1930, τακτικὸς Καθηγητής στὸ ἕδιο Πανεπιστήμιο τὸ 1933, τακτ. Καθηγητής τῆς Συστηματικῆς Φιλοσοφίας στὸ Πανεπιστήμιο Ἀθηνῶν ἀπὸ τὸ 1939 καὶ ὅς τὸ 1967 (ὑποχρεώθηκε νὰ ἀποχωρήσει μὲ τὴ γνωστὴ Συντακτικὴ Πράξη τῆς Δικτατορίας τὴν ἡμέρα ποὺ θὰ ἀνελάμβανε τὰ Πρυτανικά του καθήκοντα). Άπὸ τὸ 1950 ἐδίδαξε Εἰσαγωγὴ στὴ Φιλοσοφία καὶ στὴν Πάντειο Α.Σ.Π.Ε. Άπὸ τὸ 1960 κατεῖχε τὴν ἔδρα τῆς Φιλοσοφίας στὴν Ἀκαδημία Ἀθηνῶν. Σὲ δική του πρωτοβουλία ὀφείλεται ἡ ἰδρυση τὸ 1966 τοῦ “Κέντρου Ἐρεύνης τῆς Ἑλληνικῆς Φιλοσοφίας” τῆς Ἀκαδημίας (ἐναρξη λειτουργίας τὸ 1970) καὶ ἡ ἔκδοση τῆς Ἐπετηρίδος τοῦ Κέντρου “Φιλοσοφία” (1/1971 - ).

Ο Ι. Ν. Θεοδωρακόπουλος ὑπῆρξε: Ἐπίτ. Διδάκτωρ τῆς Φιλοσοφίας τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Ohio καὶ Ἐπισκέπτης Καθηγητῆς στὸ Πανεπιστήμιο τῆς Χαϊδελβέργης, Τακτικὸ μέλος τοῦ “Διεθνοῦ Ινστιτούτου Φιλοσοφίας” καὶ τῆς “Ἀμερικανικῆς Ἐταιρείας Μεταφυσικῆς”, Αντιπρόεδρος τῆς “Ομοσπονδίας Φιλοσοφικῶν Ἐταιρειῶν” (FISP), Μέλος τῆς Διοικήσεως τῆς “Διεθνοῦς Ἐταιρείας Μεσαιωνικῆς Φιλοσοφίας” (SIEPM), Μέλος τῆς “Διεθνοῦς Ἐταιρείας Νεοπλατωνικῶν Σπουδῶν”, Αντεπιστέλλον μέλος τῆς Ἀκαδημίας τῶν Ἐπιστημῶν τῆς Χαϊδελβέργης καὶ τῆς Ἀκαδημίας Ἐπιστημῶν, Γραμμάτων καὶ Τεχνῶν τοῦ Παλέρμο. Στὸ ἐσωτερικό: Πρόεδρος τῆς “Ἑλληνικῆς Φιλοσοφικῆς Ἐταιρείας”, Πρόεδρος τῆς Ὀργανωτικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Παγκοσμίου Συνεδρίου γιὰ τὸν Ἀριστοτέλη. Τέλος, τὸ 1975 ἰδρυσε τὴν “Ἐλευθέρα Σχολὴ Φιλοσοφίας ὁ Πλήθων” στὴν Μαγούλα Σπάρτης κοντὰ στὸν Μυστρᾶ (πολυήμερες σειρὲς μαθημάτων, Διεθνὲς Συμπόσιο Φιλοσοφίας, Πανελλήνιο Συμπόσιο γιὰ τὸν Ἑλληνισμό).

Τὸ συγγραφικὸ ἔργο τοῦ Ι. Ν. Θεοδωρακόπουλου εἶναι τεράστιο. Θὰ ἐπιχειρηθεῖ ἐδῶ μία συνοπτικὴ μόνο συστηματικὴ καταγραφὴ του:

Τὸ 1927 ἐκδόθηκε γερμανικὰ ἡ διδακτορικὴ διατριβὴ του: *Platons Dialektik des Seins*, Tübingen (Heidelberger Abhandlungen zur Philosophie und ihrer Geschichte), 96 σελ. Τὸ 1928, ἐπίσης γερμανικά, ἡ μονογραφία του

γιὰ τὴν Μεταφυσικὴν τοῦ Πλωτίνου: *Plotins Metaphysik des Seins*, Bühl/Baden, 189 σελ. (2η ἔκδοση Bern/Frankfurt/München, P. Lang 1976). "Ολα του τὰ φιλοσοφικὰ δημοσιεύματα τῆς περιόδου 1928 - 1930 (στὴν καθαρεύουσα ὡς τὴν ἐποχὴν αὐτὴν) εἶχε ὁ Ἰδιος τὴν σκέψην νὰ συγκεντρώσει στὸν τόμο *Tὰ πρῶτα μονοφιλοσοφίματα*, Ἀθῆναι 1978, 564 σελ. (Τὰ σημαντικότερα ἀπὸ τὰ ἔργα τῆς ἐποχῆς ἐκείνης εἰναι: *Θεωρία τοῦ Λόγου ἢ Γνωσεολογία* (1928, 60 σελ.), *Η Γνωσεολογία τοῦ Rickett ὡς εἰσαγωγὴ εἰς τὸν Νεοκαρτιανισμὸν* (1929, 95 σελ.), *Ο Νεοκαρτιανισμὸς καὶ δ Paul Natorp* (1929, 23 σελ.) - Λί Θεμελιώδεις ἔννοιαι τῆς Φιλοσοφίας τοῦ Πλωτίνου (1928, 35 σελ.) - Λί ἀρχαὶ τῆς Φιλοσοφίας τῆς Ἰστορίας (1928, 54 σελ.), - *Φιλοσοφία τῆς Τέχνης* (1929, 23 σελ.) - τὰ ἄρθρα του στὸν Α' τόμο τοῦ ΑΦΘΕ καὶ τὸ βαρυσήμαντο ἀπολογητικὸ καὶ προγραμματικό του κείμενο *Σχολαστικισμὸς καὶ φιλοσοφικὴ κριτικὴ* (1930, 85 σελ.), ἕνα κείμενο ποὺ ἐπιχειρεῖ βαθειὰ τομὴ στὴν κατάσταση τῆς Φιλοσοφίας στὴν Ἑλλάδα τότε καὶ προδιαγράφει τὶς βασικὲς ἀρχὲς τῆς δικῆς του πορείας.)

Τὰ βασικὰ πλατωνικὰ ἔργα τοῦ I. N. Θεοδωρακόπουλου εἰναι: ἡ πολυδιαβασμένη *Εἰσαγωγὴ στὸν Πλάτωνα* (1η ἔκδοση 1941, 5η ἔκδοση 1970, 378 σελ.), *Πλάτωνος Φαῖδρος. Εἰσαγωγή*, ἀρχαῖο καὶ νέο κείμενο μὲ σχόλια (1948, 3η ἔκδοση 1971, 470 σελ.), *Πλάτων - Πλωτίνος - Ωριγένης* (1959, 79 σελ.), *Die Hauptprobleme der platonischen Philosophie*, Den Haag 1972, 95 σελ. (εἰναι τὰ μαθήματα τοῦ Θερινοῦ ἔξαμιήνου 1979 στὴν Χαϊδελβέργη), *Πλάτωνος Θεατητος. Εἰσαγωγή*, ἀρχαῖο καὶ νεοελληνικὸ κείμενο (1980, 268 σελ., ἔκδοση τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν). Ἀπὸ τὶς δύμιλίες καὶ τὰ ἄρθρα του ἀναφέρονται μόνο: *Τὸ πρόβλημα τῆς ζωῆς καὶ τοῦ θανάτου στὸν "Φαῖδρο"* τοῦ Πλάτωνος (1938), *Η Θεωρία τῶν ἰδεῶν τοῦ Πλάτωνος* (Πρακτικὰ Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν 1960), *Η Λισθητικὴ τοῦ Πλάτωνος* (1969), *Λόγος καὶ μῆθος κατὰ τὸν Πλάτωνα* (ΠΑΑ 1971), *Η φιλοσοφία τοῦ Πλάτωνος καὶ ἡ ἐπίδρασή της στὴν Ἰστορία* (ΠΑΑ 1979).

Συμβολὲς στὴν Ἰστορία τῆς Φιλοσοφίας καὶ διδακτικὰ βοηθήματα: *Μαθήματα Ἰστορίας τῆς Φιλοσοφίας τῶν Ἑλλήνων* (1955), *Χριστιανικὰ καὶ Φιλοσοφικὰ μελετήματα* (1949, 2η ἔκδοση 1973), *Τὰ σύγχρονα φιλοσοφικὰ ρεύματα* (1966, 1972, 2η ἔκδοση συμπληρωμένη 1980) καὶ πολλὰ ἄρθρα (*Η Ἑλληνικὴ Φιλοσοφία ὡς τὸν Ἀριστοτέλη*, *"Ιστορία τοῦ Ἑλληνικοῦ Εθνους"* 1971 - 72, ἄρθρα γιὰ τὸν Ἀριστοτέλη, τὴν Στοά, τὸν Ἐπίκουρο, τὸν Καρτέσιο, τὸν Κάντ, τὴν Νεοελληνικὴν Φιλοσοφία κ.ἄ.).

"Ἐργα Συστηματικῆς Φιλοσοφίας (μετὰ τὸ 1930): *Σύστημα Φιλοσοφικῆς Ηθικῆς Α'* (1947, 4η ἔκδοση 1965, 358 σελ.), *Γενικὴ Ψυχολογία* (1962), *Μαθήματα Φιλοσοφίας τῆς Ἰστορίας καὶ τοῦ Πολιτισμοῦ* (1965), *Μαθήματα Λογικῆς* (1967), καὶ τὸ τετράτομο ἔργο τῆς ζωῆς του *Εἰσαγωγὴ στὴν Φιλοσοφία* (1974 - 1975, 2200 σελίδες: Οἱ βασικὲς ἔννοιες τῆς Φιλοσοφίας, *Ἡ φιλο-*

νομενολογία τοῦ πνεύματος, Ἡ φιλοσοφία τῆς φύσεως - Φιλοσοφικὴ Ἀνθρωπολογία, Ψυχολογία, Λογική - Γνωστιολογία, Ἡθικὴ Φιλοσοφία, Αἰσθητικὴ - Φιλοσοφία τῆς Θρησκείας, Μεταφυσική, Φιλοσοφία τῆς Ἰστορίας).

Οἱ Ὁμιλίες, τὰ "Ἀρθρα (πολλὰ σὲ ξένες γλῶσσες), τὰ Σημειώματα, οἱ Βιβλιοκρισίες, οἱ Μεταφράσεις, οἱ Νεκρολογίες στὴν περιοχὴ τῆς Φιλοσοφίας εἶναι περισσότερα ἀπὸ 100. Σ' αὐτὰ πρέπει νὰ προστεθοῦν οἱ Πρόλογοι στὶς Ἐκδόσεις τοῦ Κέντρου Φιλοσοφίας, ποὺ ἐμπνευστής τους ἦταν ὁ ἴδιος, τὰ Μαθήματα στὴν "Ἐλευθέρα Σχολὴ Φιλοσοφίας ὁ Πλήθων" (ἔχουν ἐκδοθεῖ ὡς τώρα τὰ μαθήματα πέντε περιόδων) καὶ τὸ τελευταῖο του ἔργο "Ἀγαπημένη μου Χαϊδελβέργη" (1980, 318 σελ.).

Ἀναλυτικὴ ἔργογραφία τοῦ Ἰωάννη Θεοδωρακόπουλου θὰ δημοσιευθεῖ στὸν ὑπὸ ἔκδοση τόμο τῆς "Φιλοσοφίας" τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν. "Οσο γιὰ τὸ χρέος μιᾶς οὐσιαστικῆς ἀποτίμησης τοῦ φιλοσοφικοῦ του ἔργου, αὐτὸ θὰ ἀπαιτήσει πολὺ μόχθο μὲ γνώση καὶ καλὴ πίστη. Μιὰ πρώτη προσέγγιση στὸ ἔργο του πρόσφεραν στὸν ἴδιο καὶ στὸ Ἑλληνικὸ κοινὸ οἱ μαθητές του γιὰ τὰ 75 του χρόνια μὲ τὸν "Λεσμὸ - Ἀφιέρωμα στὸν I.N. Θεοδωρακόπουλο" (1975, 554 σελίδες: 24 μελέτες ἀφιερωμένες ἀποκλειστικὰ σὲ θέματα τῆς φιλοσοφίας του καὶ στὸ Ἑλληνοκεντρικὸ ἔργο του).

Λ.Γ.Μ.

### Διαρκὲς Σεμινάριο Φιλοσοφίας

Στὶς συναντήσεις τοῦ ΔΣΦ κατὰ τὸ 1980 παρουσίασαν μέρος ἀπὸ τὴν ἐρευνητικὴ τους δουλειὰ οἱ συνεργάτες Ἰόλη Πατέλλη, Παντελῆς Μπασάκος, Παῦλος Καλλιγᾶς, Θανάσης Κιτσόπουλος.

Ἐπίσης προσκλήθηκαν καὶ μίλησαν σχετικὰ μὲ τὴ δουλειά τους ὁ γλύπτης Θόδωρος καὶ ὁ ψυχαναλυτὴς Θανάσης Τζαβάρας.

Απὸ τὶς ἀρχὲς τοῦ 1981 ἔγιναν πέντε συναντήσεις τοῦ ΔΣΦ, κατὰ τὶς ὁποῖες παρουσίασαν ἔργασίες τους ὁ Μάριος Καμχῆς, πολεοδόμος, ὁ Παῦλος Καλλιγᾶς, ἡ Ἐλένη Κουκλέλη, πολεοδόμος, ὁ Παντελῆς Μπασάκος καὶ ὁ Γιώργος Τσουγιόπουλος.